

Ies. 28, 29. Ja kuida Ahow ütseb: „Omma nöuga juhhataid ja mind, ja wöttad mind wimaks auuga waetu.” Paul 73, 24. Ets osle ta nüüd veel nönda, tui Õnnisteggia ütseb: „Kes mind tunnistas inimeste ees, sedda tahhan ta minna tunnista omma Jõsa ees, kes taewas on.” Matt. 10, 32.

Ja tui se nönda on, mis sa siis pead teggema?

Sada ucid sisse tullema, et minnu fedda täis saaks. Luk. 14, 23.

Konsistoriumist situse-aufroni väart arvatud lici.

Ühhes sures linnas (Klaßow nimmi) seisid ühhel pühhapäval pärrast löunat suur hulg firritulisi ühhe firritu eestkojas ja otasid seal, kuni firrit piddi haffama. Kõik lin olli waises pühhapäwa rahhus ja kõik rahwas, naased, mehhed ja lapsed, kes firritu usse suns seisid, olid isselestis ni waised, et agga nende su lühumisest wois tunda, et nemmadi fallajas süddames luggeid ja jutluse wastu eunast walmistastid. Korraga nähti kaks meejet ümber nurga pöörwad ja firritu pole tullewad. Need ollid peast näha pool joobuid.

Kui nemmadi firritu usfest möda läksid ja firritu rahwast näggid, haffasid nemmadi walsu heälega naerma ja omma ruummolat trassi laulma. Mõnned fogguduse liitmetest vihastasid selle ülle, teised

pannid inimeseks, et nisuggune innetu ašju wois sündida. Agga üks emma, kes omnia poinga ta usje ees seis, satis lapje nende kahhe mehhe järelle, ööldes: „Minne ja passu neid meiega firritu tulla.” Pois joostis nende järel ja ütles neile, mis emma tedda täsinud. Wannem neist meestest noeris ja wandus selle ülle, agga temma seltsumees, kes temmaast norem, olli wait ja näitis pojji futsumise pärrast järelle mötlema. Pois passus veel forra; siis matas noor mees ligutud süddamega lapje filmi ja ütles: „Kui ma veel alles ni noor ollin tui siuna, läksin ma ta igga pühhapäval omma emmagaga firritu; niiud polle ma jubba folsmel aastal mitte omma jallaga Jumala fotta sanud. Ma tunnen et ollen hukkunuse te peäl. Tule, ma lähhän siinu kasa.” Temma ei holind mitte omma seltsumehhe turja wandumisest, waid läks lapsega, kes temma käest kinni haffas, ja tedda omma emma jure wiis. Selle ajaga ollid ta firritu ussep lahti tehtud, kõik aetujid siise, ja noor mees istus lapse ja temma emma wahheli firritu pingi peale.

Jutlus olli vägger ja leitas iggaühhe süddamejärg, kes agga ias töe melega olli kuulmas. Noormees panni holega tähheli ja sai waimus vägga russufs pektud. Pärast jutlust tahtis ta ruttu ärraminna; agga emma ja poeg läksid usjnäste ta järel wälja, ja küssisid lahke heälega: „Noormees, kas teil on ta Piibli ramatut?” „Ei,